

tilfælde med Hensyn til Svendborg. Den Betænk-
 lighed, den ærede Ordfører her indtalte, forekom-
 mer mig heller ikke at have nogen absolut Syl-
 dighed; han talte nemlig om, at det kunde være
 vanskeligt for Koncessionshaverne at lægge Sta-
 tionen ved Havnien. Mig forekommer det imid-
 lertid ikke absolut nødvendigt, at Stationen skal
 ligge ved Havnien, fordi Jernbanen gaar til Havn-
 nien; det er vistnok ønskeligt, at Stationen ligger
 ved Baniens Endepunkt, men at den ligger lidt
 derfra — der kan jo ikke være Spørgsmaal om
 nogen lang Distance, da Svendborg By og Havn
 ligge umiddelbart op til hinanden — kan jeg ikke
 anse for nogen afgjørende Forhindring. Jeg an-
 befaler derfor dette vort Forslag. — Hvad vort
 Forslag under Nr. 4 angaar, da bliver det saa
 meget vigtigere for os at faae det vedtaget, som
 det ærede Udvalg vil have Verminen for Baniens
 endelige Forbigjørelse og Benyttelse udsat fra 3
 til 4 Aar. Den ærede Ordfører har ikke opfattet
 vort Forslag rigtig, naar han mener, at vi have
 Noget imod at forandre 3 til 4 Aar. Dette havde
 vi ikke noget imod, naar vort Forslag vedtages,
 men vedtages det ikke, bliver den Betænk-
 lighed og Frygt, som man kan være for at faae Distri-
 kten paa Banen aabnet stykkevis, saa meget større, naar
 man udstrækker den endelige Benyttelse et Aar
 længere. Vi have nærmest haat Forholdene ved
 Odense—Svendborgbanen for Die, da vi stillede
 vort Forslag; thi hvis 3 Aar forandres til 4 Aar,
 vilde det kunne tænkes, at man f. Ex. aabnede
 Halvdelen eller maatte mere af Banen et Par Aar,
 førend den anden Halvdel af Banen kunde blive
 aabnet til Benyttelse, og dette vilde jo betyde, at
 Svendborg By vilde lide en overordentlig Skade
 derved; naa man tænker sig, at et Stykke fra
 Odense til Ringø eller maatte endogaa ned til
 Kvaerndrup bliver aabnet 1 eller 2 Aar førend
 det andet Stykke Bane til Svendborg, vil derved
 en betydelig Mængde Varer og en betydelig Hæn-
 del gaa til Odense i Stedet for til Svendborg, og
 dette vilde jeg anse for meget lidet ønskeligt og for
 Noget, som jeg heller ikke tror kan have været påtænkt
 ved det ærede Udvalgs Behandling af Lovforslaget.
 Imidlertid er jeg efter den ærede Ordførers Ud-
 talelser ikke vis paa, at det, som Forslagsstillerne
 her have frygtet, ikke har ligget for som en Mul-
 lighed, idet han indtalte det som Noget, der slet
 ikke vilde være usandsynligt, at Koncessionshaverne
 kunne anse det for en Fordeel, at kunne aabne et
 Stykke af Banen tidligere end den hele Bane, og
 for man faaledes, at det er forudsat som Noget,
 der kunde være tænkeligt, maad vi saa meget mere
 indskrænkende antilde det ærede Thing om ikke at
 udsætte en betydelig By for et Tab. Hvis Styk-
 relse man ikke paa nogen Maade kan virkere,
 men Enhver kan sige sig selv, at Svendborg By
 vil lide et betydeligt Tab i den Tid, der maatte
 hengaa, indtil Banen blev ført helt igennem til
 Svendborg. Jeg havde troet, at Meningen med

Regeringsudkastets § 4 var den samme som den,
 vi have givet Udtryk i vort Forslag, men at man
 ikke havde været fuldt opmærksom paa Redak-
 tionen. Imidlertid har jo den ærede Ordfører
 angaaende dette Punkt oplyst mig om, at vor
 Frygt har været langt mere begrundet, end vi
 selv antog den for, da vi stillede Forslaget. Jeg
 skal derfor paa det Indstaaende anbefale, ogsaa
 vort Forslag under Nr. 4 til det ærede Things
 Opmærksomhed.

Ordf. Jeg har intet Ændringsforslag
 stille til Lovforslaget, uagtet mine Ønsker i høj
 Grad gik i Retning af at faae en Forandring
 der; men jeg har dog ikke gjort det, fordi jeg
 efter den bestemte Holdning, den høitærede Mini-
 ster har indtaget lige overfor Aarhus, imod at
 der blev stille noget Ændringsforslag, maatte an-
 se det for umuligt, saa meget mere som Udvalget,
 saavidt jeg har forstaaet det, at Fald vilde lade
 sin Tilslutning til et Ændringsforslag være af-
 hængig af, om det fik den høitærede Ministers
 Tilslutning. Allerede ved 1ste Behandling indtalte
 jeg, at det forekom mig at være en i og for sig
 mindre naturlig Mening, som var foreslaaet for
 denne Bane, jeg havde den Gang nærmest tænkt
 mig, at det Naturligste vilde være at gaa lige fra
 Grenaa gjenne Halsbøen til et Punkt paa Stats-
 banen, som vilde blive enten Summerup eller Had-
 sten, og derved vil man have opnaaet to Ting,
 som Udvalget og ogsaa Regeringen paa Stats-
 kassens Vegne efter den ærede Ordførers Mening
 maatte antages at ville sætte Pris paa, idet man
 for det Første vilde have sparet omtrent 1 1/2 Mil
 af Belængden og det dertil værende Tilskud fra
 Statskassens Side, og endvidere vilde man have
 opnaaet det, at der, paa Grund af at Banen gik
 til en Midtstation paa Hovedbanen, vilde være
 sikket Statsbanen en større Trafik. Dette
 Sidste er jo bleven anføret med Hensyn til Ser-
 ning-Silkeborgbanen, og det har jo ogsaa vist sig,
 at Jernbanebestyrelsen har faaet Diet op for, at
 det dreier sig om noget Mere end Trafikken paa
 selve Sidedanen, idet denne skaffer Hovedbanen en
 forøget Trafik. Dette Sidste vilde i høj Grad
 have haft sin Gylldighed under den af mig nævnte
 Forudsætning. Imidlertid har jeg mærket, at der
 ikke vilde være nogen Tilslutning at vente herfra
 fra den ene eller fra den anden Side, og jeg har
 derfor opgivet den Tanke, jeg havde. Derimod
 maad jeg tilstaa, at det har gjort mig ondt, at
 det ikke har været muligt at opnaa Tilslutning
 om et Alternativ, faaledes at der mulig kunde
 være bleven bygget en Bane, der gik fra Grenaa
 omtrent til Thorsager og derfra i en Gassebane
 dels til Randers og dels til Aarhus. Et saadan
 Bane vilde vel have forøget Belængden Noget,
 men det har jo vist sig, at det kommer ikke saa
 meget an paa en Forøgelse af Belængden, idet
 man ikke har valgt den kortere Linie, som jeg